

Pierij Val. Mare.

Neptuni, amicitiam eius sibi cōciliantis: tanta fuit eorum hominum in quos co-
lebant deos vanitas & impudentia.

S I L E N T I V M.

Sunt verò qui Pythagoræ præceptū, quo edixit ipse, *χθύων μὴ γέσσειν*, pro-
pter *ἔχθυσίαν* quā religiose aded præcipere cōsuerat, factū putent: pisciū ta-
curnitate nihil est quietius, proverbio inde desumpto, Pisce taciturnior: qua-
propter visi fuerint pisces Pythagoræ quodammodo contubernales. Et Lucia-
nus Alcyone, *ἄφωνα γὰρ δὴ τὰ γέχαθ' ὕδατος διασώμματα*: muta, quæ aquā incolunt.
Ita Lucretius mutas eos natātes appellauit. Ex piscibus autē, vno excepto bo-
ca, cui à boando, id est vocem emittēdo nomen inditum, reliqui omnes dubio
procul taciturni sunt. Et quamvis, vt apud Ælianū est, quidam, vt lacerta, chro-
mis, aper, grunnire videantur, sibilare chalcis, & cuculum imitari coccyx, tenuia
tam ena sunt ea vocis indicia, vt inter vocales recenseri minimè mereantur.
Nisi verum illud est quod Pausanias Arcadiæ fluuiū memorat, in quo pisces na-
scantur quos Pæciliis vocant, qui turdorum auiū voces edant, quodq; similes
in Aorno fluuiio Philostephanus Cyrenæus memorat, quosq; vocales in Cli-
tore fluuiio ponit Mnaseas Patrensis. Taciturnitatis verò huiusmodi quæ sit in
piscibus, ita Flaccus meminist:

O mutus quoque piscibus Donatur a cygni si libeat sonum.

Quām appositè autem & Claudianus silentiū hoc piscibus attribuit, dum Rha-
damanthum ait loquacissimos viros, & qui aui sunt arcana prodere, in pisces
indui apud inferos iubere his versibus:

*Qui iusto plus esse loquax, arcanaque iuevit
Prodere, piscosas fertur victurus in undas,
Vt nimiam pensent aeterna silentia vocem.*

Atqui Piscibus orientibus genitos, dicacissimos futuros ait Manilius quarto:

*Nè d's sit ut primos animo præcedere pisces,
Garrulitas odiosa datur linguaq; venenum,
Verba maligna nouas mussantis semper ad aures,
Crimina per populum populi fere ore bilingui.*

Sed vt ad Pythagoram redeamus, Plutarchus, Sylla, eum ait vesci solitū ijs quæ
dijs immolata fuissent: cū verò pisciū nullus ad sacrificiū idoneus haberetur,
ea quā profitebatur religione ab eis abstinendū censuisse. Sed quantū pertinet
ad sacrificiū, non cōstare id multis docuimus exēplis. Idē Pythagoras mare Sa-
turni lachrymas esse dictabat, quasi vellet ex hoc eius impuritatem innuere.

HUMANAE VITAE CONDITIO.

Aegyptij sacerdotes igitur, vt i propositū est, mare perniciem vocabant, ea
præsertim de causa, quod cū totius alimenti sui beneficia ex Nilo conse-
querentur, corrumpi eum simulac mari commiscebatur animaduertebant: atq;
ita mare dicebant quod in humano genere vitale est vitare. Vt verò scripture
hieroglyphicæ speciem aliquā oculis subijciamus, in Sai pro vestibulo templi,
quod Palladi dedicatum erat huiusmodi visibatur argumentum: Infans, senex
accipiter inde, mox piscis, postremoq; omnium fluuiialis equus: quod humanæ
fragilitatis conditionem indicat à pueritia vergentis in senium, ac iterum repue-
rascētis: accipiter verò Deum, ac perinde amorem, quodq; in nobis diuinū est,
ac vitā ipsam vitalem ostendebat. Piscis, odium simul atq; mortē, propter mare,
quod exitium atq; perniciem appellabant. Equus verò fluuiialis impudentem
violē-

violē-